

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Harf (حرف), meervoud hoeroef (حروف): in het arabisch wordt een letter harf genoemd.

Regel 1 Hoeroef moesta' alia (مُسْتَعَالِيَه):

خ ص ض ط ظ غ ق

Acroniem: خَصَّ ضَغَطٍ قَطْ

Deze hoeroef worden altijd en in elke toestand dik gelezen (bolle klank).

Hoeroef die dun (platte klank), zacht en licht worden gelezen: ث ح ذ ش ف هـ

Hoeroef die dun, zacht en scherp worden gelezen: ز س

Dik lezen wordt poer (پُر) en dun lezen wordt bariek (بَارِيك) genoemd.

Maak verschil in de klanken van de volgende hoeroef:

1	ت ط	4	ث س ص
2	ح هـ	5	ذ ز ض ظ
3	ع ء	6	ق ك

Regel 2 Harkat

De klanken a — ie — en oe — worden harkat (حرکت) genoemd, meervoud harakaat (حرکات). Een harkat moet kort en dun worden gelezen. Een harf met een harkat wordt moetaharrik (متحرک) genoemd.

— wordt in het urdu zabar (زیر) genoemd en in het arabisch fatha (فتحه).

— wordt in het urdu zeer (زیر) genoemd en in het arabisch kasra (كسره).

— wordt in het urdu pesh (پیش) genoemd, en in het arabisch damma (ضمه).

Regel 3 Soekoen (سکون)

Een harf waar de soekoen — op is, wordt met druk en zonder bewegend geluid gelezen.

Een harf met een soekoen wordt sakien (ساکن) genoemd. De soekoen wordt ook djazam (جزم) genoemd.

Regel 4 Hoeroef Qalqala قلقله

De hoeroef qalqala zijn: ب ج د ط ق

Acroniem: قُطْب جَدِ

Als deze hoeroef sakien (met een soekoen) zijn, dan keert het geluid met een echo terug.

Regel 5 Tashdied (تشدید)

Een harf waar een tashdied (—) op is, wordt iets langer vastgehouden, iets langer gedrukt dan een harf sakien. Een harf met een tashdied wordt moeshaddad (مشدد) genoemd.

Regel 6 Hoeroef Goennah (غنة)

De neusklank wordt goennah genoemd. Als م en ن moeshaddad (met tashdied) zijn, dan is goennah verplicht. Goennah duurt net zo lang als het lezen van twee harkat.

Bijvoorbeeld: إِنَّ عَمَّ

Regel 7 Hoeroef Lien (حروف لين)

De hoeroef Lien zijn وَ en يَ . De hoeroef lien moeten kort (zonder trekken, zonder lang te maken) en dun gelezen worden.

Bijvoorbeeld: لَوَمَّوْتُ شَيْئًا قَرِيْشٍ

Regel 8 Hoeroef Maddah (حروف مد)

Hoeroef maddah: اَ يَ وُ

De hoeroef maddah moeten net zo lang gemaakt worden als twee harkat.

Regel 9 م Sakien

Als na م sakien een م of een ب komt, dan moet op م sakien goennah worden gedaan.

Bijvoorbeeld لَّهُمْ مَّشَوْا فِيهِ لَهُمْ بِهِ كُتِّمُ الْمُؤْمِنِينَ

Regel 10 نsakien en tanwien

Dubbel fatha **ـَـَ**, dubbel kasra **ـِـِ** en dubbel damma **ـُـُ** worden tanwien (تنوين) genoemd.

Als na نsakien en tanwien geen **ءههحغخلر** komt, dan moet je op نsakien en tanwien goannah doen.

Bijvoorbeeld: **يُنْفِقُونَ مِنْ قَبْلِكَ وَأَنْتُمْ أَنْدَادًا**

مِنْ ثَمَرَةٍ إِنْ كُنْتُمْ وَأَنْتُمْ أَنْدَادًا

Regel 11 De لvan الله

Als voor de ل van het woord الله een kasra staat, dan wordt de ل van het woord الله dun gelezen.

Bijvoorbeeld: **الْحَمْدُ لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ**

Als voor de ل van het woord الله een fatha of damma staat, dan wordt de ل van het woord الله dik gelezen.

Bijvoorbeeld: **فَزَادَهُمُ اللَّهُ خْتَمَ اللَّهِ**

Regel 12 Het dun en dik lezen van ر

Als op ر een fatha of damma is, dan wordt ر dik gelezen.

Bijvoorbeeld: كَفَرُوا رَزَقْنَاهُمْ

Als onder ر een kasra is, dan wordt ر dun gelezen.

Bijvoorbeeld: أَبْصَرَهُمْ

Als voor ر sakien een kasra is, dan wordt ر dun gelezen.

Bijvoorbeeld: تُنذِرُهُمْ

Als voor ر sakien een fatha of damma is, dan wordt ر sakien dik gelezen.

Bijvoorbeeld: تُرْجَعُونَ ءَأَنْذَرْتَهُمْ

Regel 13 Alif |

Als voor alif een dikke harf is, dan wordt alif dik gelezen.

Bijvoorbeeld: صَدِيقِيْنَ قَالَ

Als voor alif een dunne harf is, dan wordt alif dun gelezen.

Bijvoorbeeld: لَأَمَّا فِيهَا

Regel 14 Madd-e-moettasil ^{مد متصل}

Als na hoeroef maddah in hetzelfde woord een hamza (ء) is, dan wordt madd-e-moettasil genoemd.

Madd-e-moettasil moet vier harkat lang gemaakt worden.

Bijvoorbeeld: هُمُ السُّفَهَاءُ سَوَاءٌ أَوْلِيَّتِكَ

Regel 15 Madd-e-moenfasil ^{مد منفصل}

Als na een harf madd aan het begin van het volgend woord een hamza is, dan wordt dit madd-e-moenfasil genoemd. Madd-e-moenfasil moet vier harkat lang gemaakt worden.

Bijvoorbeeld: وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ بِمَا أُنزِلَ

Regel 16 Madd-e-Lazim مد لازم

Als na hoerof madd in hetzelfde woord een tashdied of soekoen is, dan wordt dit madd-e-laziem genoemd.

Madd-e-laziem moet zes harkat lang gemaakt worden.

Bijvoorbeeld: ءَأَلَّيْنَ دَابَّةٍ وَلَا الضَّالِّينَ

Regel 17 Madd-e-Aried مد عارض

Als na hoerof madd of hoerof lien door waqf een soekoen komt, dan wordt dit madd-e-ariet genoemd.

Madd-e-ariet mag je twee, vier of zes harkat lang maken.

Bijvoorbeeld: إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٢﴾

Waqf وقف

Aan het einde van een woord volgens de regels stoppen van geluid (stoppen met lezen) wordt waqf genoemd.

Regel 19 Waqf-e-soekoen وقف سكون

Als de laatste harf van een woord een soekoen is, dan wordt hier waqf gedaan door te stoppen op de harf sakien en uit te ademen zonder geluid. Dit wordt waqf-e-soekoen genoemd.

Bijvoorbeeld: مَعَكُمْ

Regel 20 Waqf-e-ibdaal وقف ابدال

Als de laatste harf van een woord twee fatha's heeft, dan wordt waqf gedaan door de twee fatha's te veranderen in een alif met daarvoor een fatha. Dit wordt waqf-e-ibdaal genoemd.

Bijvoorbeeld: أَجَلٍ مُّسَمًّى ط حَنِيفًا ط حَقًّا ط

Als de laatste harf van een woord een ة is, dan wordt waqf gedaan door de ة te veranderen in een ة sakien.

Dit heet ook waqf-e-ibdaal.

Bijvoorbeeld: رَحْمَةً نَّ سِتَّةً دَابَّةً

Regel 21 Waqf-e-iskan وقف اسكان

Als de laatste harf geen ة is en geen twee fatha's heeft en geen soekoen heeft, dan wordt waqf gedaan door de laatste harf sakien te maken. Dit wordt waqf-e-iskan (وقف اسكان) genoemd.

Bijvoorbeeld: كُفُورٌ يُنْفِقُونَ

Regel 22 De plaatsen voor waqf

Waqf moet worden gedaan op de volgende plaatsen:

Op het laatste woord van een aayat. (laatste woord voor: ○), bijvoorbeeld:

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠١﴾

Op het woord waar een kleine م staat,

bijvoorbeeld: مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

op het woord waar een kleine ط staat, bijvoorbeeld: وَعَلَى سَمْعِهِمْ

op het woord waar een kleine ج staat, bijvoorbeeld: وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ

op het woord waar een kleine ز staat, bijvoorbeeld: وَعَلَى أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةٌ

op het woord waar een kleine ص staat,

bijvoorbeeld: أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ

Deze kleine hoerof worden alaat-e-waqf (علامت وقف) (tekens van waqf) genoemd.

Doorgaan met lezen na het doen van waqf wordt ibteda (ابتداء) genoemd.

Als midden in een aayat geen waqf teken is, of een kleine لا of لا is geschreven, dan mag je daar niet stoppen. Als je daar toch gedwongen moet stoppen, dan moet je vanaf dat punt één of twee woorden terug en vanaf daar weer verder lezen. Dit wordt i'ada (اعاده) genoemd.

Bijvoorbeeld: فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ لَا فَزَادَهُمُ اللَّهُ

Regel 23 Begin en einde van tilawat

Als je de Quraan begint te lezen, dan begin je met:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Als je klaar bent met lezen, dan eindig je met:

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمِ

تمت
ح